

На сьогодні сприяння створенню об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, реєстрація таких об'єднань віднесена до відання органів місцевого самоврядування (Ст. 30 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Проаналізувавши основні кроки в роботі органів місцевого самоврядування із зазначених питань, можна прийти до висновку, що вони вичерпуються підтримкою існуючих об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (спрощення процедури узгодження тарифів; надання можливості отримати співфінансування із місцевих бюджетів, тощо) і не направлені на стимулювання створення нових.

Тому, на наш погляд, не менш важливим є впровадження низки заходів з боку органів місцевого самоврядування, направлених на створення нових ОСББ. Серед таких заходів можна запропонувати: спрощення порядку реєстрації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, сприяння такій реєстрації; визначити відповідальним конкретну особу у виконавчих органах місцевих рад за створення таких об'єднань, за стан поінформованості громадян про переваги та позитивний досвід їх функціонування; забезпечення проведення навчання управителів об'єднань. Крім того, можливі й певні податкові заохочення. Наприклад, дати об'єднанню право заробляти гроші і вкладати їх в утримання будинку. Якщо зароблені кошти не використовуються на утримання будинку, вони оподатковуються як прибуток.

— — — — —

Лапкін Андрій Васильович
 НЮУ імені Ярослава Мудрого,
 к. ю. н., асистент кафедри організації судових
 і правоохоронних органів

ПРОБЛЕМИ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ФУНКЦІЙ ПРОКУРАТУРИ

У світлі євроінтеграційних прагнень України та переходу до демократичних правових форм державного та суспільного устрою набуває актуальності проблема внесення змін до чинного

законодавства України, в тому числі до Конституції України, з питань визначення та оптимізації правового закріплення статусу прокуратури України та її місця в системі державної влади.

Протягом усього часу дії Конституції України висловлювалися пропозиції щодо змін до її положень, які регламентують статус та функції прокуратури. Не менш нагальним є і розробка та прийняття нового Закону України «Про прокуратуру». За останні роки було розроблено кілька законопроектів з цих питань, при цьому деякі з них знаходились на розгляді Верховної Ради України, проте так і не були підтримані законодавцем. Зокрема, це проект Закону України «Про прокуратуру», прийнятий в першому читанні 14.04.2009 р., а також законопроект «Про прокуратуру», прийнятий за основу зі скороченим строком підготовки від 08.11.2013 р. Законопроектами передбачалося реформувати систему органів прокуратури, вимоги до кадрового забезпечення, запровадити систему прокурорського самоврядування тощо.

Необхідно наголосити, що на сьогодні існує небезпека виникнення ситуації колізії конституційної і законодавчої регламентації статусу прокуратури України. Це пояснюється тим, що новий Закон «Про прокуратуру» покликаний визначити правові засади організації прокуратури України, систему прокуратури, статус прокурорів, порядок здійснення прокурорського самоврядування, а також установити систему і загальний порядок забезпечення діяльності прокуратури. При цьому з його прийняттям повинно отримати вирішення принципове питання щодо сфери і меж прокурорської діяльності і кола функцій прокуратури, яке протягом багатьох років дискутується на національному і міжнародному рівнях. Проте в умовах дії положень чинної Конституції України розв'язати цю проблему не уявляється можливим, оскільки при розробці і прийнятті нового Закону законодавець зв'язаний її нормами. Таким чином, реформування прокуратури як органу державної влади, який має конституційно-правовий статус, повинно відбуватися паралельно та узгоджено як на конституційному, так і законодавчому рівнях.

При цьому функціональне призначення прокуратури повинно враховувати міжнародні, зокрема європейські стандарти прокурорської діяльності, на підставі аналізу яких можна виді-

лити два основні напрями прокурорської діяльності: участь прокурора у кримінальному провадженні і діяльність, що здійснюється поза кримінальним провадженням.

Діяльність прокурора у кримінальному провадженні відповідає такому поняттю, що склалося у практиці іноземних держав та на міжнародному рівні, як «кримінальне переслідування», що комплексно інтегрує такі функції сучасної української прокуратури, як нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство, а також підтримання державного обвинувачення. Дана діяльність прокурорів має регламентуватися як на рівні Закону України «Про прокуратуру», так і Кримінального процесуального кодексу України. Загалом, діяльність прокуратури у сфері кримінального провадження, об'єктивована у понятті «кримінальне переслідування» має бути основною і визначальною щодо функціональної спрямованості даного органу в Україні як майбутньому члені європейського співтовариства.

Разом з тим, при удосконаленні нормативного врегулювання даного напрямку діяльності прокуратури необхідно звернути увагу на недоліки законодавчої регламентації, які мають місце у ст. 36 КПК України, яка передбачає, що прокурор здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, і, визначаючи відповідні повноваження прокурора, зараховує до них право підтримувати державне обвинувачення в суді, відмовлятися від підтримання державного обвинувачення, змінювати його або висувати додаткове обвинувачення у порядку, встановленому цим Кодексом тощо. Таким чином, КПК України інтерпретує конституційну функцію прокуратури по підтриманню державного обвинувачення як одне з повноважень в межах нагляду за досудовим розслідуванням у формі процесуального керівництва, що є викривленням конституційної функції прокуратури України та суперечить міжнародним стандартам її діяльності.

Визначаючи діяльність прокуратури поза сферою кримінального провадження, ми повинні враховувати наявні зобов'язання України перед Радою Європи, які полягають, у тому числі, в обов'язку змінити роль та функції прокурату-

ри шляхом перетворення цього інституту в орган, який відповідатиме європейським стандартам, насамперед, щодо скасування закріпленої у перехідних положеннях Конституції України функції нагляду за додержанням і застосуванням законів.

Таким чином, діяльність прокуратури поза сферою кримінального провадження має бути об'єктивована насамперед у представництві інтересів громадян та держави в суді, а також здійсненні нагляду за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами. При цьому прийнятий на основі Конституції України органічний закон повинен чітко визначати межі здійснення даної діяльності, закріплюючи приводи, підстави, форми та правові засоби проведення прокурорами відповідних перевірок, внесення актів реагування та виявлені порушення та вчинення інших процесуальних дій з метою захисту прав та свобод громадян, а також інтересів держави. При цьому прокуратура не повинна підміняти функції судової влади, дублювати компетенцію інших правоохоронних, зокрема контролюючих органів, а також обмежувати свободу підприємницької діяльності та інші гарантовані міжнародними документами та Конституцією України права та свободи громадян.

— — — — —

*Любченко Олексій Олександрович
НЮУ імені Ярослава Мудрого,
Полтавський юридичний інститут,
асистент кафедри теорії права
та конституційного права*

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УРЯДУ ПЕРЕД ПАРЛАМЕНТОМ

Як доводить теорія поділу влад, абсолютної незалежності гілок влади не буває. Існує їхня відносна самостійність, адже багато питань, про що свідчить практика, вони мають вирішувати

**ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ
І НАРОДНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ
В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

VIII

ТОДИКІВСЬКІ ЧИТАННЯ

*Збірка тез наукових доповідей і повідомлень
Міжнародної наукової конференції
молодих учених, аспірантів і студентів
(26–27 вересня 2014 року)*

**ХАРКІВ
«ПРАВА ЛЮДИНИ»
2014**

ББК 67.5
Д 36

Редакційна колегія:

Голова — проф. А. П. Гетьман.

Члени: проф. Ю. Г. Барабаш, проф. В. П. Колісник,
доц. А. К. Байрачна, доц. Ф. В. Веніславський, доц. І. І. Дахова, доц. О. П. Євсєєв,
доц. О. Г. Кушніренко, доц. А. І. Летнянчин, доц. С. Ю. Лукаш, доц. Т. М. Слінько,
доц. Є. В. Ткаченко, ас. Г. В. Берченко, ас. В. І. Ковтун,
ас. О. О. Любченко, асп. П. В. Романюк

Д 36 Державний суверенітет і народний суверенітет в сучасних умовах. VII Тодиківські читання. Збірка тез наукових доповідей і повідомлень Міжнародної наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів (26–27 вересня 2014 року) / За заг. ред. проф. А. П. Гетьмана. Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого. — Харків: Права людини, 2014. — 216 с.

ISBN 978-617-587-133-1.

У збірці містяться тези наукових доповідей та повідомлень учасників Міжнародної наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів присвяченої пам'яті академіка права Ю. М. Тодики, що відбувалась 26–27 вересня 2014 року у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого.

ББК 67.5

ISBN 978-617-587-133-1

© Колектив авторів, 2014
© Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, 2014
© О. А. Мірошниченко, обкладинка, 2014

<i>Куц Олексій Євгенійович</i> ДО ПИТАННЯ ПРО ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ З РЕАЛІЗАЦІЇ ОКРЕМИХ НАПРЯМІВ ЖИТЛОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	155
<i>Лапкін Андрій Васильович</i> ПРОБЛЕМИ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ФУНКЦІЙ ПРОКУРАТУРИ.....	156
<i>Любченко Олексій Олександрович</i> ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УРЯДУ ПЕРЕД ПАРЛАМЕНТОМ.....	157
<i>Матвеева Ольга Юрївна</i> ІНСТИТУЦІЙНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УМОВАХ ПРОГНОЗНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ.....	159
<i>Муртіцева Аліна Олександрівна</i> ОСНОВИ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УРЯДУ В КРАЇНАХ ВИШЕГРАДСЬКОЇ ГРУПИ	160
<i>Павленко Сергій Олексійович</i> ІНСТИТУТ ОМБУДСМЕНА З ПРАВ ДИТИНИ: ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ У СВІТІ І В УКРАЇНІ.....	162
<i>Панасюк Олександр Анатолійович</i> ПОВНОВАЖЕННЯ СУДУ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ КРИЗЬ ПРИЗМУ ФУНКЦІЙ ІНСТИТУТУ ДОПУСТИМОСТІ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	163
<i>Перестюк Олександр Олександрович</i> МЕХАНІЗМ ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОЇ СКАРГИ — ЗАСОБУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ У КОНСТИТУЦІЙНОМУ СУДІ.....	164
<i>Рева Романа Романівна</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ОЗНАК ПРАВОВИХ ПОЗИЦІЙ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ.....	166
<i>Романенко Дмитро Романович</i> НЕВИКОНАННЯ ВИМОГ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК КРОК НАЗАД ВІД ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	167
<i>Роянова Інна Володимирівна</i> РОЛЬ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ В ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ.....	169
<i>Сластьон Ігор Анатолійович</i> КОНСТИТУЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ТИМЧАСОВИМИ СЛІДЧИМИ КОМІСІЯМИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ	170
<i>Смоляр Олександр Андрійович</i> СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ У СФЕРІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	172

Наукове видання

**ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ
І НАРОДНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ
В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

(VII ТОДИКІВСЬКІ ЧИТАННЯ)

*Збірка тез наукових доповідей і повідомлень
Міжнародної наукової конференції
молодих учених, аспірантів і студентів
(26–27 вересня 2014 року)*

(українською, російською та англійською мовами)

ISBN 617-587-133-1

Відповідальний за випуск *О. О. Любченко*
Редактор *П. В. Романюк*
Комп'ютерна верстка *О. А. Мірошниченко*

Підписано до друку 24.09.2014
Формат 60×84 1/8. Папір офсетний. Гарнітура Garamond
Друк офсетний. Умов. друк. арк. 20,80. Умов. фарб.-від. 22,61.
Умов.-вид. арк. 21,29. Наклад 150 прим.

Видавництво «Права людини»
61112, Харків, вул. Р. Ейдемана, 10, кв. 37
Свідоцтво Державного комітету телебачення і радіомовлення України
серія ДК № 3065 від 19.12.2007 р.

Надруковано на обладнанні Харківської правозахисної групи
61002, Харків, вул. Іванова, 27, кв. 4
<http://khpg.org>
<http://library.khpg.org>